

ΕΙΣ ΤΟΙΧΟΣ

Ἐκ τῶν τεσσάρων τοίχων τοῦ παλαιοῦ πύργου, μόνος αὐτὸς ἀπέμεινεν ὄρθος, ἐκεῖ ἐπάνω, ἐπὶ τῇ κορυφῇ τοῦ κωνοειδοῦς λόφου, τοῦ ὑπερκειμένου τῆς λίμνης, αὐτὸς μόνος, ὁ ὄπισθιος. Τὸν εἶχε κτίση ως λέγεται, τὸν γηραιὸν πύργον, τῶν

ἔδωκεν εἰς τὸ κάστρον τοῦτο ὅπερ οὔτως ὡκοδόμησεν, ὥχυρὸν πανταχόθεν καὶ περίοπτον, καὶ εἰς αὐτὸ ἔμενεν, αὐθέντης κυρίαρχος τῆς πέριξ χώρας. Ἐπειτα, ἐν τῇ αἰματηρᾷ δίνη τοῦ μεσαιώνος, καθ' ἣν τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος ως ἵνα τὴν

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

Κομνηνῶν τις ὅλοτε, πρὸ αἰώνων ὅλων, πολὺ πρὶν νὰ ὑπάρξῃ Νέα Ἑλλάς, κατὰ τοὺς ζοφεροὺς βυζαντινοὺς καιρούς, φιλοδοξήσας ν' ἀποχωρισθῇ τοῦ λοιποῦ κράτους, καὶ νὰ ιδρύσῃ ἔδω, ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ, ἕδιον δεσποτάτον. Καὶ ἐν αὐτῷ ἔστησε τῆς δυνάμεως αὐτοῦ τὴν ἔδραν, καὶ τὸ ὄνομά του

λιπάνουν μὲ τὴν σάρκα τῶν ἀπείρων πτωμάτων ἂτινα ἐσκόρπιζον ἐπ' αὐτῆς καὶ τὴν ζωογονήσουν διὰ τὸν ἀμπτὸν τοῦ ἐλευθέρου μέλλοντος διήλαυνον μυρία φῦλα καὶ γένη ἐρχόμενα καὶ παρερχόμενα ως νὰ παρεφέροντο ἀσυνειδήτως ὑπὸ τῆς ἀοράτου πτέρυγος πεπρωμένης τρικυμίας, ἀλλη-